

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1327/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.35.034/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.034/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a Fővárosi Törvényszék 108.K.703.815/2022/35. számú ítéletére is kiterjedően.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági döntésekben megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság adóvégrehajtási eljárásban 1 500 094 Ft hatósági átutalási megbízást bocsátott ki az indítványozó pénzforgalmi számlái terhére. Az indítványozó végrehajtási kifogást terjesztett elő, amelynek nyomán a másodfokú adóhatóság, a kifogásnak részben helyt adva, 70 400 Ft összeg erejéig jogszabálysértést állapított meg, egyebekben az intézkedést helybenhagyta. A másodfokú döntést az elsőfokú hatóság elektronikus úton az indítványozó tárhelyére kézbesítette, azonban az indítványozó azt nem vette át, így a döntés a kézbesítési vélelem beálltával emelkedett jogerőre. Ezt követően az indítványozó kézbesítési kifogást terjesztett elő. A másodfokú adóhatóság végzésével a kézbesítési kifogást elutasította, amely ellen a felperes indítványozó fellebbezett, de a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása (a továbbiakban: alperes hatóság) a másodfokú hatósági végzést helybenhagyta.
- [4] 1.2. Az indítványozó keresettel támadta az alperes hatóság végzését, egyben tárgyalás tartását kérte. A közigazgatási bíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék (a

továbbiakban: Törvényszék) 2022. december 20. napján kelt végzésével tájékoztatta az indítványozót arról, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 124. § (5) bekezdése szerint egyszerűsített perben, a tárgyaláson kívüli eljárás szabályai szerint jár el. Ezt követően a Törvényszék az ügy érdemében hozott 108.K.703.815/2022/35. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy felperes indítványozó a végrehajtási kifogást elbíráló végzés kézbesítésekor rendelkezett elektronikus tárhellyel, a végrehajtási kifogást is elektronikus úton nyújtotta be, így a hatósággal történő kapcsolattartás során az elektronikus utat választotta. Az alperes hatóság helytállóan mutatott rá arra, hogy a végrehajtási kifogást elbíráló másodfokú adóhatóság jogszerűen küldte meg végzését a felperes indítványozó elektronikus tárhelyére, amelyet a kézbesítés kétszeri megkísérlését követően sem vett át, ezért azt az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban e-ügyintézési tv.) 14. § (4) bekezdés c) pontja alapján a második értesítést követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

- [5] 1.3. Az indítványozó a Törvényszék ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadhatósága körében több Kp. szerinti befogadási okra hivatkozott. A Kúria Kfv.VI.35.034/2025/2. számú végzésével a kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére való hivatkozással megtagadta.
- [6] A Kúria rámutatott, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A Kúria álláspontja szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelmében az általa állított jogszabálysértéseken túl nem vetett fel olyan jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes.
- [7] Továbbá az indítványozó nem jelölt meg elvi jelentőségű jogkérdést, és nem támasztotta alá megfelelően azt sem, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a saját ügyén túlmutatna, továbbá, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amelyeknek megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges.
- [8] A Kúria ezen felül végzésében rögzítette, hogy az egységes gyakorlata szerint csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén biztosított a felülvizsgálat. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében több olyan kérdést fogalmazott meg, amelyek véleménye szerint jogértelmezést igényelnek, önmagában azonban a vélt, vagy valós jogértelmezési probléma megfogalmazása nem alkalmas a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti feltételek alátámasztására.
- [9] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében a Kp. 77. § (1) bekezdése megsértésére utalással azt is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kérelme ellenére járt el az egyszerűsített per szabályai alapján. A Kúria végzésében kiemelte, hogy nem a felperes indítványozó kérelmétől függ, hogy a bíróság az általános szabályok, vagy az

egyszerűsített perre vonatkozó szabályok szerint jár-e el. A Törvényszék tehát helyesen rögzítette a per eljárásjogi kereteit, vagyis a járulékos közigazgatási cselekmény felülvizsgálata esetén az egyszerűsített perre vonatkozó szabályok alkalmazását.

- [10] A támadott kúriai végzés végezetül megállapította, hogy az indítványozó – a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglaltak megjelölése nélkül – utalt a Kúria eseti döntéseire. A Kúria a hivatkozott határozatok, és a törvényszéki ítélet összevetését követően eltérést nem tárt fel, így a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján sem volt befogadható.
- [11] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.35.034/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a Fővárosi Törvényszék 108.K.703.815/2022/35. számú ítéletére is kiterjedően, mert azok álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogainak sérelmét idézték elő.
- [12] 2.1. Az indítványban és annak kiegészítésében foglaltak szerint a bíróság – az egyszerűsített per szabályainak alkalmazhatóságára következtető – jogértelmezése sérti a törvény előtti egyenlőség Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott elvét, ugyanis az indítványozó álláspontja alapján ez az elv azt is jelenti, hogy kifejezett kérelmére bárkit megillet a tárgyalás tartásához való jog. Álláspontja szerint „[n]em lehet kérdéses, hogy a Fővárosi Törvényszék más eljárásaiban – olyan eljárásokban, ahol a felperes keresetlevelében kérte tárgyalás tartását – biztosította ezen alapvető jogot a kérelmezőnek.”
- [13] Az indítvány továbbá rámutat, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványa a nyilvános tárgyaláshoz való jog, amelyről az indítványozó a per során nem mondott le, így álláspontja szerint az egyszerűsített per szabályait a bíróság önkényesen alkalmazta, amely döntésének nem adta megfelelő indokát. Az önkényes bírói döntés pedig fogalmilag nem tisztességes, azaz a bíróság egész eljárását az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenessé teszi.
- [14] A jogorvoslathoz való jogának sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az egyszerűsített per szabályainak alkalmazásával a bírói döntéssel szemben csupán a közléstől számított nyolc nap állt rendelkezésére a jogorvoslat benyújtására. Álláspontja szerint ez ugyancsak önkényes, és nem megfelelően indokolt bírói jogértelmezés eredménye.
- [15] Az indítványozó álláspontja szerint, mivel a megjelölt alapjogokat nemzetközi szerződések és az Alaptörvény egyaránt garantálják, így azokat az indítványozótól törvényi szintű norma, vagyis a Kp. alkalmazásával a bíróság nem vonhatja meg.

- [16] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételeit is önkényesen értelmezte. Egyrészt azt kifogásolta, hogy a járulékos közigazgatási cselekmény bírósági felülvizsgálata esetén az egyszerűsített perre vonatkozó szabályok alkalmazásának kötelezettségére hivatkozott a Kúria, ezzel szembe menve gyakorlatával, amelyben korábban volt példa arra, hogy „a Kúria megállapította: létezhetnek más hatósági végzések is, amelyek nem járulékos, hanem érdemi cselekménynek minősülnek.” Ugyancsak önkényes jogértelmezés az indítványban kifejtettek szerint, hogy a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti befogadási feltétel – vagyis, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőségű – fennálltának bizonyítását az indítványozótól várta el. Az indítvány továbbá utal a Kúria támadott végzésének alulindokoltására is.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–30. § szerinti feltételeket.
- [18] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidőn belül nyújtotta be.
- [19] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [20] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [21] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]; 3206/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [20]; 3260/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [20]). Ugyanakkor az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (5) bekezdése alapján a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálhatja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az

alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés szerinti befogadhatósági ok fenn nem állása miatt megtagadó végzése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Figyelemmel arra, hogy az indítványozó a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott eljárást befejező döntését, továbbá a Törvényszék jogerős döntését is alkotmányjogi panasszal megtámadta, a Kúria végzése és a jogerős döntés alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd hasonlóan: 3379/2025. (XII. 3.) AB határozat [25]; 3341/2025. (XI. 12.) AB határozat, Indokolás [40]; 6/2025. (VI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]). Megállapítható továbbá, hogy a támadott bírósági végzéssel szemben további jogorvoslati lehetőség már nem állt az indítványozó rendelkezésére így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételeket.

- [22] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntést, és az megjelölt rendelkezései tekintetében indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [23] 3.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [24] 3.4.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának azon eleme tekintetében – amely szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe ütközik, hogy a bíróság a kérelme ellenére döntött az egyszerűsített per szabályainak alkalmazásáról, holott más közigazgatási ügyekben tart tárgyalást – az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nincs helye érdemi vizsgálat lefolytatásának. Ennek oka, hogy „[a] bírósági jogértelmezésnek, jogalkalmazásnak közvetlenül kell valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezetnie, nem pedig azáltal, hogy eltér bíróságok más ügyekben hozott döntéseitől” {1/2024. (I. 9.) AB határozat, Indokolás [53]; 3312/2023. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [19]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [15]}. Az Alkotmánybíróság tehát hangsúlyozza, hogy „a bírói jogértelmezést kizárólag akkor vizsgálhatja, ha a jogértelmezésnek van alapjogi vonatkozása. Önmagában az a körülmény, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés eltér más ügyekben hozott bírói döntésektől a XV. cikk (1) bekezdése sérelmének a lehetőségét nem alapozza meg {lásd hasonlóan: 3312/2023. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [19]}–

[21]; 3078/2021. (III. 4.) AB határozat, Indokolás [21]; 3195/2016. (X. 11.) AB határozat, Indokolás [26]}.

- [25] 3.4.2. Az indítványozó a támadott törvényszéki ítélet tekintetében eljárási alapjogainak – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének – sérelmét egyaránt arra vezeti vissza, hogy az eljáró bíróság a Kp. egyszerűsített perre vonatkozó szabályai szerint járt el, hiszen e szabályok alkalmazásából következett az, hogy tárgyaláson kívül hozott határozatot, és az is, hogy a törvényi rendelkezéseknek megfelelően a jogorvoslat benyújtására rendelkezésre álló határidő az általánoshoz képest lerövidült.
- [26] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével kapcsolatban a következőkre mutat rá. Az Alaptörvény XXVIII. cikke elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti {vö. 3336/2024. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [37]; 5/2020. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [47]; 3296/2018. (X. 1.) AB határozat, Indokolás [42]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes bírósági eljárás konkrét ismérveit. Így nevesíteni lehet azokat a követelményeket, részjogosítványokat, amelyek ezen alapjog alkotmányos tartalmát jelentik {vö. 3064/2025. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [65]; 3294/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [55]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság – korábbi döntéseit megerősítve jelen esetben is – megállapítja, hogy önmagában a tárgyalás tartásának mellőzése (más eljárási vagy anyagi jogi alaptörvény-ellenesség hiányában) nem jelent alkotmányjogilag releváns eljárásjogi sérelmet. Nem következik a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmából, hogy valamennyi rendes és rendkívüli eljárásban a fél jogait és kötelezettségeit kizárólag tárgyaláson bírálhatják el. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egészének figyelembe vétele alapján állapítható meg alapjogi sérelem és nem az egyes részjogosítványok vélt vagy valós sérelme alapján {lásd hasonlóan: 3004/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [35]; 3478/2021. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [29]; 3251/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [59]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság továbbá hangsúlyozza, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói jogértelmezést jellemzően akkor vonhatja érdemi alkotmányossági felülvizsgálat alá, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns

ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával.” {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]} Mindezek oka, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban garantált jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Erre figyelemmel a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a felsőbb bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3220/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[29] Annak megítélése, hogy a Kp. alapján mikor lehet, illetve kell alkalmazni az egyszerűsített per szabályait olyan szakjogi kérdésnek minősül, melynek megítélése nem az Alkotmánybíróság, hanem az ügyben eljáró rendes bíróságok hatáskörébe tartozik {vö. 3336/2021. (VII. 23.) AB végzés [14]-[20]}.

[30] A fentiek alapján tehát az indítványozónak az egyszerűsített per szabályainak alkalmazásával szemben felhozott kifogásai alapvetően törvényességi, szakjogi tárgyúak, amelyek a vonatkozó jogszabályok értelmezésével feloldhatók, így nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem alapoznak meg. A Törvényszék jogértelmezésével kapcsolatban tehát e tekintetben kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény nem merült fel.

[31] 3.4.3. A Kúria végzésének alaptörvény-ellenességét azért állította az indítványozó, mert álláspontja szerint a Kúria nem megfelelően értelmezte a Kp. felülvizsgálati kérelem befogadását megalapozó szabályait. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a]nnak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül” (lásd például: 1226/2026. (IV. 24.) AB végzés, Indokolás [25]; 3239/2024. (VI. 25.) AB végzés, Indokolás [28]; 3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]). Jelen esetben az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadhatóságára vonatkozó jogértelmezését vitatta, anélkül azonban, hogy a szakjogi érvelésen túl megjelölte volna azokat az alkotmányjogilag értékelhető érveket, amelyek miatt a kúriai döntés megsértette Alaptörvényben elismert eljárási természetű alapjogait.

[32] 3.4.4. Az alkotmányjogi panasz a bírói döntések indokolásának hiányosságait is állította. Az Alkotmánybíróság e körben is utal következetes gyakorlatára, amely szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer

bemutatása”. {1147/2026. (III. 24.) AB határozat, Indokolás [56]; 4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie, és nem minden egyes részletre {összefoglalóan lásd például: 18/2019. (VI. 12.) AB határozat, Indokolás [26]–[28]}. Önmagában az, hogy az indítványozó a kifogásolt jogértelmezéssel nem ért egyet, nem teszi az eljárást tisztességtelenné. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést, és az ahhoz vezető jogértelmezést tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja (lásd hasonlóan például: 1227/2026. (IV. 24.) AB végzés, Indokolás [37]; 3303/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]).

[33] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel – a törvény előtti egyenlőséggel, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal vagy a jogorvoslathoz való joggal – összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná. A panasz így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ban meghatározott egyik befogadhatósági feltételt sem.

[34] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 9.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró